

Ahmet Alptekin

- şiirler -

Yayın Tarihi:

2.7.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşılmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahmet Alptekin (1964)

Ahlat ta doğdu. İlkokulu Ahlat Bayındır İlkokulu nda okudu. 1982 de Van Alpaslan Öğretmen Lisesi ni, 1985 te Ağrı Eğitim Yüksek Okulu nu bitirdi.

Kars, Kırıkkale, Erzurum ve Ankara da öğretmen olarak çalıştı. Bazı mahalli gazetelerde yazılar yazdı.

1999 da AÜ AÖF İlköğretim Öğretmenliği Lisans Tamamlama Programı Sosyal Bilgiler Bölümü nden mezun oldu.

Eserleri:

- 1.Garip Köylüm (Roman)
- 2.Büyük Şehir (Hikâye)
- 3.Ahlatlı Şairler (Şiir-Biyografi)
- 4.Bizim Kervan (Şiir)
- 5.Sevgi Pınarı (Şiir)

Ahlat

AHLAT

Sırtını verdin Sühpan ve Nemrut'a
Yüzün Van Gölü'ne dönüktür Ahlat.
Bakışın uzamış karşı ufukta
Ateşin körelmiş sönüktür Ahlat.

Ne hallere geldin neyin uğruna
Kara bir hançer sokulmuş bağrına
Kulak verenin yok artık çağrına
Ağacın kesilmiş güdüktür Ahlat.

Yıllardır hep kendinden bildiklerin
Eşim, dostum, yandaşımdediklerin
Dost diye koynunda beslediklerin
İliğini emer sülüktür Ahlat.

Tan yeri ağarırken bu sabahtan
Kem gözleri gördüm dikilmiş tahtan
İyilik mi düşer sanırsın bahtan
Yetişen mahsülün çürüktür Ahlat.

Velhasıl dünyada düşmanın çokmuş
Geçmişe hasretin içini yakmış
Külün karıştıran çomaklar sokmuş
Üstüne gelenler körüktür Ahlat.

Ahmet Alptekin

Ahmet Alptekin

Ahlat Size Ağlıyor

AHLAT SİZE AĞLIYOR

Bugün böyle mahzun,
Garip durduğuma bakmayın,
Sitemim var size,
Küsüm de ondan gülmüyorum,
Hayattan vazgeçtim sanmayın,
Hergün yeniden
Yeniden diriliyorum.

Ama içimde bir hüzün var
Geçmişe ait özlemim
Eski günlerimi hatırladım
Onun için ağlıyorum.

Kardeşlerim Belh ve Buhara
Selam göndermez oldular
"Kubbe't-ül İslâm"dık bir zamanlar
Nur saçardık o çağda
Üç kardeş gibiydik alemler İslâm'da
Bizi kimler, niçin ayırdılar.

İlk Türk mührü bana vurulmuştu
Bizans'a giden yol benden sorulmuştu
Açılan kapıydım Anadolu'nun
Erenler bağının, Yesevi Yurdunun.

Gelen göçleri ben karşıladım
Ev sahipliği yaptım onlara
Yavrum diye bastım bağrıma
Onları ben ağırladım.
Ahlatlı olsunlar,
Burda kalsınlar istedim.
Çoğu konup göçtüler,
Yuvadan uçan kuş misali,
Bir bir terk ettiler beni.

Kimi Halep'te kimi Şam'da,
Musul'da, Kerkük'te yerleştiler,
Kayı Boyu, Söğüt'tedir dediler.
Ya beşiğini salladığım,
Ertuğrulum. Osmanım neredeler?
Gözüm yollarda yıllardır bekledim,
Bekledim ama dönmediler.

Van Gölü kabardı, taştı,
Sel gibi akan gözyaşlarımdan
Ne zamandır haber beklerim
Haber beklerim kardaşlarımdan.

Alparslan'ı görürüm bazen

Beyaz bir at üstünde
Şu karşı tepeden
Abdurrahman Gazi'den
Beni selâmlar
Beni selâmlar, Malazgirt'te yatanlar.

Mezar taşlarıma bir bakın
Orhundaki kitabeler gibidir.
Kümbetlerim Anadolu'ya serpilmiş
Ecdat kokan toprağım
"Türkiye'nin Tapu Senedi"dir.

Depremeler yıktı, yangın kavurdu.
Hazan esti külüm savurdu
Hiçbiri zoruma gitmedi
Hiçbiri zoruma gitmedi
Asıl beni vefasızlık vurdu.

Bundandır size sitemim
Bunun için küsüm
Eski günlerimi hatırlıyorum
Kendime değil, size ağlıyorum.
Tapusuna sahip çıkmayan bir ülkenin,
Geleceğinden korkuyorum.
Kendime değil,
Size, size ağlıyorum.

Ahmet Alptekin

Ahmet Alptekin

Ahmet Öğretmen

AHMET ÖĞRETMEN

Ben bir öğretmenim,
Kuş uçmaz, kervan geçmez dağ köylerinde,
Unutulmuş, garip vatan köşelerinde,
Bir ışık ararım, bir huzme ışık,
Yolumuzu aydınlatsın diye,
Işıl ışıl yanan çocuk gözlerinde.
Ben öğretmenim...

Ben bir öğretmenim,
Ben Ercişli Emrah,
Ben Karacaoğlu,
Ben Sivaslı Veyselim.
Elimde sazım,
Dolaşırım köy köy, şehir şehir.
Anadolu'nun tozlu yollarında,
Nasır bağlar ellerim, ayaklarım.
Efedir, Seymendir, Dadaş' tır adım.
Serimde yiğitlik vardır benim.
Horon teper, halay çeker, bar tutarım.
Yurdumun her köşesinde,
Sevgiye susamış gönüllerde,
İnanın, inanın hep ben varım.
Ben öğretmenim...

Ben bir öğretmenim,
Ahmedimin, Mehmedimin bakışında,
Ayşemin, Fatmamın gülüşünde,
Nazlı nazlı akan sevgi pınarından,
Kana kana içerim.
Ben öğretmenim...

Ben bir öğretmenim,
Ben bir bahçıvan,
Bütün ülke bahçem,
Çiçeklerim bir başka açar benim.
Papatyam, menekşem, al gülüm,
Sevgi kokar buram buram,
Kır çiçeğim, kardelenim, mor sümbülüm.
Gözlerim ufuklara dalar,
Bakışlarım çocuklarda odaklaşır.
Onlarda ülkemin geleceğini görürüm.
Ben Öğretmenim...

Ben bir öğretmenim,
Ben Mevlana,
Ben Hacı Bektaş,
Ben Yunus Emre' yim.
Ben Yesevi dergâhının çeşmesi yim.
Oluklarımdan barış akar benim.

İlmek ilmek sevgi işlerim gönüllere,
Nakış nakış Anadolu kilimleri.
Ben aynı kilimin deseniğim.
Ben öğretmenim...

Ben bir öğretmenim,
Dostum aydınlık,cehalettir düşmanım.
Keremce sevdalarım var benim.
Karanlık çöl olsa, Mecnun olur geçerim.
Cehalet derya olsa kurutur,
Dağ olsa Ferhat gibi delerim.
Ben öğretmenim...

Ben bir öğretmenim,
Ben Anadolu' yum.
Ben aydınlık bir çağ,
Ben ay yıldızlı bayrağım.
Rûzgârlar estikçe türkü söyler sesim.
Türkülerim sevda üstünedir benim.
Türkü türkü,Türk ü söylerim.
Ben öğretmenim...

Ben bir öğretmenim,
Ben Altaylar' da Oğuzeli,
Ben Kafkasların ılık yeli,
Ben Türkiyemin sevgi seliyim.
Kin ve nefretle işim yok benim.
Gönüllerdir mekânım, evim.
Ben candan, gönülden severim.
Ben öğretmenim...

Ben bir öğretmenim,
Susuzluktan kuruyup çatlayan dudakların,
Kavrulup yanan çorak toprakların,
Bin hasretle beklediği can suyuyum.
Ben garibin,ben mazlumun umuduyum.
Yarınlar elbet benimdir, ebed benim.
Sizlersiniz benim geleceğim.
Canım,sevgili öğrencilerim.
Minik kalbinizde, minicik bir yer isterim.
Ben "Ahmet Öğretmen " im.

Ahmet ALPTEKİN

Ahmet Alptekin

Biz Köy Çocuğuyuz

Biz bu dağların köy çocuğuyuz,
Soğanı yumruğumuzla kırarız.

Toprak kokar bedenimiz, tenimiz,
Yanık çıkar türkü olur sesimiz,
Koçyiğidiz bilinmezmi yerimiz,
Biz bu toprağın yiğit çocuğuyuz,
Biz vatan uğruna can, can verimiz.

Kavga dendimi ölesiye varız,
Dost olana biz de sadık yarız,
Havada kelebek gibi uçarız,
Biz bu toprağın yağız çocuğuyuz,
Biz kızdıkmı arı gibi sokarız.

Soframızı düz ovaya kuirarız,
Misafirsiz oturmaya korkarız,
Aç kimseler var mı diye sorarız,
Biz bu toprağın cömert çocuğuyuz,
Biz ancak misafirle doyarız.

Çatal, kaşık, bıçak nedir bilmeyiz,
Oturur bir kuzuyu elle yeriz,
Geride başka bir şey var mı deriz,
Biz toprağın pehlivan çocuğuyuz,
Biz ayrıntı bakraçlarla iğemiz.

Mecnun olur çöle iner gezeriz,
Kerem olur yanar yanar döneriz,
Ferhat olur nice dağlar deleriz,
Biz kıraç toprağın mert çocuğuyuz,
Biz sevdikmi adam gibi severiz.

Kalleşe, namerde dönüp bakmayız,
Korkakları adam bile saymayız,
Boş gürültüye papuç bırakmayız,
Biz bu toprağın asil çocuğuyuz,
Biz gürledikmi gök gibi gürleriz.

Biz bu dağların köy çocuğuyuz,
Soğanı yumruğumuzla kırarız.

Ahmet Alptekin

Ahmet Alptekin

Bizim Elin Yazı Gelmiştir

Komşular toplanmış yaylaya çıkar,
Şimdi bizim elin yazı gelmiştir.
Özanlar oturmuş türküler yakar,
Meclisler kurulmuş sazı gelmiştir.

Mor çiçekler açar Gelintaşı'nda,
Nane kekik kokar ayran aşında,
Sofralar kurulur pınar başında,
Ağızların tadı tuzu gelmiştir.

Oğlaklar oynaşır serin yaylada,
Düğün dernek vardır şimdi sılada,
Ekinler boy verir taşlı tarlada,
Koyunlar meleşir kuzu gelmiştir.

Irmaklar kabarır yatağın yıkar,
Avcılar bu mevsim dağlara çıkar,
Kınalı keklikler avcıdan bıkar,
Kaçar ak tavşanlar tazı gelmiştir.

Göçmen kuşlar şimdi geri dönmüşler,
Ağaç bulup, yuva yapıp örmüşler,
Geçen gün gidenler hepsi görmüşler,
Van Gölü' nün turna kazı gelmiştir.

Dağlar lale sümbül nevrüz bitirmiş,
Yavru ceylan anasını yitirmiş,
Postacı yarimden mektup getirmiş,
İçim yanar durur sızı gelmiştir.

Ahlat çağırır Süphan' dan, Nemrut' tan
El eylemiş çağırır bütün yurttan,
Müjdeli haberler var kuştan, kurttan,
Gurbet elden oğlu, kızı gelmiştir.

Ahmet ALPTEKİN

Ahmet Alptekin

Çiçeğim

Sahneye çıkarken başladı sızım,
Bülbül gibi öttün, şakıdın durdun.
O nasıl konuşmaydı öyle kızım,
Beni yaralı yüreğimden vurdun.

Ellerim çenemde dinlerken seni,
Gerilere yıllar öncesine gittim.
Derin bakışların mest etti beni,
Ela gözlerinin renginde yittim.

Tıpkı O'sun, onun gibi konuştun.
Kelimeleri çok özenle seçtin.
Konuştukça doldun, boşaldın, coştun,
Koca sahnede kendinden geçtin.

Ellerin, mimiklerin hep aynıydı,
Aman Allahım! O mu yoksa dedim,
Gördüğüm bir gerçek mi, rüya mıydı,
Dondum iliklerime dek titredim.

Canlandı gözümde hatıralarım,
Durdular bir resim gibi önümde.
Şimdi yaşadığım dakikalarım,
Ömür boyu unutulmaz değerde.

Sözlerin bal gibi aktı çiçeğim,
Dilinden,kirazsı dudaklarından.
Haydi gel kızım, gel benim meleğim,
Öpeyim seni al yanaklarından.

Ahmet ALPTEKİN

Ahmet Alptekin

Çiğ Taneleri

ÇİĞ TANELERİ

Gül üstüne düşen çiğ taneleri
Şusadım, susadım kandırın beni.
İçimi kavurdu aşkın yelleri,
Söndürün sinemi, söndürün beni.

Kapılmışım cefa, çile seline,
Düşmüşüm insafsız zalim eline,
Darılmış, küsmüşüm yaban eline,
Gönderin sılama, gönderin beni.

Kaçtığım dertlerim izimi buldu,
Kanadım kırıldı, yaprağım soldu,
Gülmeyi unuttum çok zaman oldu,
Güldürün yüzümü, güldürün beni.

Kederi gamı elimle getirdim,
Gönül bahçemde ne dertler bitirdim,
Kendi kendimde kendimi yitirdim,
Döndürün özüme, döndürün beni.

Yüce dağlar set olmuş yolum bağlar,
Gökler ses verirken bulutlar ağlar,
Coşkun sel gibidir durmadan çağlar,
Dindirin gönlümü, dindirin beni.
Ahmet ALPTEKİN

Ahmet Alptekin

Dut Ağacı

Kale içerisindeydi asıl soyun,
Dört kolun vardı, dört yana uzardın.
Yüksek değildi, kısacık boyun,
Şöyle böyle üç dört metre kadardın.

Arkadaşın yoktu, çevren bomboştu,
Denize yüz adım mesafedeydin.
Üzümsü meyven ne kadar da hoştu,
Bağdaki dutun yavrusu gibiydin.

Meyvelerin kankırmızı, kapkara,
Her gün biraz daha olgunlaşırdı.
Koşar uzanırdık yüklü dallara,
Kanın üstümüzde iz bırakırdı.

Çok kere dayak verdik annemizden,
Üstümüz başımız kirlendi diye.
Yine de gelir, vazgeçmezdik senden,
Sen de bizi beklerdin o tepeye.

Van gölü, altın kumsal ve kara dut,
Bizim için asla vazgeçilmezdi.
Geldi geçti kalmadı eski umut,
Çocukluğun verdiği bir hevesti.

Son gördüğümde bir dalın kalmıştı,
Kurumuş, hayalete benziyordun.
Yıllar herşeyi elinden almıştı,
Derdin belli, geçmiş özlüyordun.

Ne üzülürsün canım dut ağacı,
Dünyaya kazık çakamazsın ya.
Bilirim dostlardan ayrılmak acı,
Olsun, sonunda toprak olmak varya.

İşte o zaman başka bir varlıkta,
Canlanır birleşen hücrelerimiz.
Uzak değil belki de çok yakında,
Seninle yeniden bütünleşiriz.

Ahmet ALPTEKİN

Ahmet Alptekin

Esmer

ESMER

Sen ne güzel esmersin
Sarışımdan betersin
Sesin kendinden güzel
Bülbül gibi ötersin.

Hilâl kaşın gözlerin
Baldan tatlı sözlerin
Yandık yandık kül olduk
Esmer günah bizlerin.

Sırma sırma saçın var
İnci gibi dişin var
Kırpiklerin ok olmuş
Esmer sineme saplar.

Körpe fidan boylusun
Belli asil soylusun
Yürüyüşünden belli
Esmer güzel huylusun.

Belin incedir ince
Güller açar gülünce
Bana bir haller olur
Esmer seni görünce.

Yanaklarda gamzesin
Çeşmeden gelir sesin
Gülden daha hoş kokar
Esmer serin nefesin.

Ahmet Alptekin

Gül ile Bülbül

G L İLE BÜLBÜL

Gamze dediđin yanakta iki  ukur,
Mutluluktan gülerken g l a armıř.
Seherde ařık sevdiđini bulur,
Kanatlanıp kuş misali u armış.

Bülbül, g l ile bir g l bahçesinde,
Türküler yakar acı var sesinde,
G l eser, g l kokar g l nefesinde,
Güler güler durmaz yine kaçarmıř.

G l, bülbülü řakımdan yorunca,
Seher yeli mola verip durunca,
Kızgın güneş g l fidana vurunca,
Utanır pembe g l al al a armış.

G listanda g ller açar gülerken,
Koşar gelir bülbül her sabah erken,
Yeni bir sevgili bulayım derken,
Bülbül g ls z, g l b lb ls z yařarmıř.

Bülbülün sevdası d řerde dile,
şen sesiyle  ter durur, susmaz bile,
Mor menekře bir bülbüle, bir g le,
Garip garip, bakar durur řařarmıř
Ahmet Alptekin

Ahmet Alptekin

Güzel Gözlü Kız

Ey güzel gözlü kız!
Gökyüzünde bir yıldız
Yeryüzünde ceylan
Bakışlarınla ürkeksin
Seni kalbime gömdüm
Artık hiç ölmeyeceksin;
Taki ben ölünceye dek
Hep beni bekleyeceksin.

Kalbimin her vuruşunda
Kapımı çalar gibi,
Uyandıracaksın beni
Gönlümü yaktın artık,
Sen de sönmeyeceksin.

Belki bir gün gidecek,
Bir daha dönmeyeceksin.
Ve...
Seni ne kadar sevdiğimi,
Hiç...
Ama hiç bilmeyeceksin.
Ahmet Alptekin

Ahmet Alptekin

İsyan

İSYAN

İstemem, bahçende güller açmasın,
Bülbüller ötmesin şen sesleriyle,
Yıkılsın, tütmesin ocağının dumanı,
Baykuşlar konsun viranelerine.

Kraliçe seçilsin kara yılanlar,
Adam rolünde şimdi hep çıyanlar,
Kendini bulunmaz deva sananlar,
Çekilsin artık köhne hanelerine.

Nasıl harcadılar koç yiğitleri,
Garibin üstünde kenesi, bitleri,
Bukalemun misali, yoz tipleri,
Doladılar bizi dümenlerine.

Kambur gibi sırtımıza bindiler,
İndirsen zararı sana dediler,
Biz çalıştık saf saf onlar yediler,
İsyan sindi artık hücrelerime.
Ahmet Alptekin

Ahmet Alptekin

Kader

Dertlerden, kederden kurtulmaz başım,
Yapışır yakama bırakmaz beni.
Aşk ateşi ile tutuşup yanmışım,
Kor ateşler yakmaz, yandırmaz beni.

Ümit veren hem de davetkâr bakar,
Yüreğimde nice ateşler yakar,
Gözlerimden yaşlar sel olur akar,
Kahpe felek bir gün güldürmez beni.

Kendi yolumu ben kendin çizmişim,
Kolayı bırakıp zoru seçmişim,
Yar elinden dolu bade içmişim,
Irmaklar, pınarlar kandırmaz beni.

Dönmedi gitti bırakıp ta gidenim,
Kalmadı dünyada yardım edenim,
Candan soğudu, buz kesti bedenim,
Tipiler, boranlar dondurmaz beni.

Belim bükülür, saçlarım aklanır,
Mirasım yemeye dostlar toplanır,
Bakışları ok ok olur saplanır,
Mermiler, kurşunlar öldürmez beni.

Ahmet ALPTEKİN

Ahmet Alptekin

Kafkasyam

KAFKASYAM

Ayrı düştüm vatanımdan, yarımdan,
Kafkasyam, baharım, öz diyarımdan.
Anlamaz oldum töremden, arımdan,
Kafkasyam, baharım, öz diyarımdan.

Kırıldı kanadım, sarardı yaprağım,
Nerde vatanım, kendi öz toprağım?
Seslenin artık yükselsin bayrağım,
Kafkasyam, ilkbaharım, öz diyarım.

Gül kokuyormuş göremedim dağını,
Kanla sulamışlar kutsal toprağını,
Bekliyor beni açmış kucağını,
Kafkasyam, ilkbaharım, öz diyarım.

Haber ver nerde yamçılı nartlarım,
Bir zamanlar şahlanan kır atlarım,
Şeyh Şamillerim, Hacı Muratlarım?
Kafkasyam, ilkbaharım, öz diyarım.

Uç ak güvercinim uç dağlarından,
Haber eyle Dağıstanım, sanımdan,
Öz vatanım, şahdamarım, canımdan,
Kafkasyam, baharım, öz diyarımdan.

Gül-Bülbül misali aşığım sana,
El açıp yalvarıyorum yaradana,
Ya Rab! Kavuştur beni vatanıma,
Kafkasyam, baharım, öz diyarıma.
Ahmet ALPTEKİN

Ahmet Alptekin

Kervan

KERVAN

Bir çok deve bir merkep başlarında,
Yükün aldı, düştü yollara kervan.
Irmak kenarında, su başlarında,
Oturup dinlendi, su içti pınardan,
Kaynağın arayıp sormadı kervan.

Eşeği önlerine rehber etti,
At ile devenin zoruna gitti,
Geçitli dağlarda yolları yitti,
Etrafını sardı toz ile duman,
Nice haramiye bac verdi kervan.

Bazen kârı oldu, bazen zararı,
İnsanlarla doldu taşı hanları,
Fedailer kolladı sarp dağları,
Kum saati ters döndü, değişti zaman,
Bir gidip, bir geldi bu yolda kervan.

Yıllar geçti koca ömür çürüdü,
Tüccar yük vermedi ayak sürüdü,
Harami yol kesti, itler ürüdü,
Yine de yol aldı ardına bakmadan,
Kalktı yürüdü durmadı kervan.

Çölleri geçerken Mecnun' u gördü,
Bağrında bir ateştir yanıyordu,
Gözleri dolarak Leyla'yı sordu,
Kervancı da doldu, yutkundü bir an,
Gördüm diyemedi kahroldu kervan.

Ticaret ayrıldı bilmem kaç kola,
Ne han kaldı, ne gurbet, ne sıla,
Dönüp baktı gidip geldiği yola,
Katarlar dizilmiş, dönmüş o devran,
İzini yitirdi kayboldu kervan.

Ahmet Alptekin

Ahmet Alptekin

Koca ınar

Kökün toprağın derinliklerinde,
Kuvvet almak için sarmalamışsın.
Gözlerin göğün maviliklerinde,
Dallarını bulutlara salmışsın.

Nice zorluklara göğüs germişsin,
Bir set gibi durmuşsun önlerinde,
Heybetinle bu günlere ermişsin,
Ne hatıralar saklı geçmişinde.

Yaşın kaç senin, söyle koca ınar?
Kaç kişi gelip dinlendi gölgende?
Kimi, kimleri gördün koca ınar;
Şu karşıki pınardan su içende?

Aşıkların sırtını okşadın mı?
Soluklandı mı altında insanlar?
Sevda ateşiyle hiç yandın mı?
Yüzüne güldü mü dönüp bakanlar?

Neden tek başınasın bu tepede?
Hangi balta kesti arkadaşını?
İnsaf yok muydu onu tutan elde?
Nasıl ayırdı senden yoldaşını?

Ah! .. acılar depreşir yüreğimde,
Seni garip ve mahzun gördüğümde,
Bir mezarlık yerin var mı ey ınar!
Sırlarım bohçalanıp geldiğimde?

Ahmet ALPTEKİN

Ahmet Alptekin

Köylüm

Bir tarhana çorbasına şükreder,
Allah devlete zeval vermesin der,
Fedakârlığı hep kendisi eder,
Devlete bağlı olur benim köylüm.

Ona gelene kadar nimet kalmaz,
Külfetten kaçsa yine kurtulamaz,
Hakkını dahi doğru dürüst alamaz,
Nedense garip olur benim köylüm.

Ver derler elindekini hep verir,
Gel derler, kalkıp koş koş gelir,
Asildir, kadir kıymet nedir bilir,
Konuşmaz sessiz olur benim köylüm.

Kendisi garip, garipleri korur,
Derki: İnancımız böyle buyurur,
Ekmeğini böler, aç doyurur,
Gözü tok, cömert olur benim köylüm.

Büyük bir aşkla sever vatanın,
Bu uğurda korkmaz verir canını,
Gerekirse o mübarek kanını,
Döker, imanlı olur benim köylüm.

Gelin beyler köylümü hor görmeyin,
Efendiniz o, sakın zulmetmeyin,
Bunlar birşeyden anlamaz demeyin,
Kızarsa kötü olur benim köylüm.

Ahmet ALPTEKİN

Ahmet Alptekin

Malazgirt te Bir Cuma Sabahı

Bir anda semaya kalktı eller
Malazgirt'te bir Cuma sabahı.
Sıdk ile Kur'an okur hem diller
Malazgirt'te bir Cuma sabahı.

Dört bir yandan sesler yükseldi
Hücum emri Ahlat'tan verildi.
Şimşekler çaktı, gök gürledi
Malazgirt'te bir Cuma sabahı.

Vurdu kılıçlar, inledi gökler
İslâma hizmette yine Türkler.
Zafer aşkıyla doldu yürekler
Malazgirt'te bir Cuma sabahı.

Melekler doldurdu gök ve yeri
Kapandı artık Bizans defteri
Erenler haykırıp geçti ileri
Malazgirt'te bir Cuma sabahı.

Güneş ufuktan bir başka doğdu
Zalimi tuttu mazlumun ahı.
Aydınlık karanlıkları boğdu
Malazgirt'te bir Cuma sabahı.

Ahmet Alptekin

Nazlı Gelin

Bir nazlı gelin gibisin göklerde,
Süzdürür durursun gözlerini.
Kutsal bir ışık olursun yüzlerde,
Gözlerim dolar seyrederken seni.

Milli marşımı dinlerken törende,
Gönlümdeki bam teline dokunur.
Nazlı nazlı salınırsın gönderde,
Mutluluğun gözlerinden okunur.

Yıldızın hilale ne güzel uymuş,
Al rengini şehitlerden tanırım.
Seni sevdiğimi dünyalar duymuş,
Okşadığın rüzgârı kıskanırım.

Şehidim bir başkadır kucağında,
Bağrı yanık ana gibi sararsın
Bakışların yurdun dört bucağında,
Mavi göklerde, her yerde sen varsın.

Savaşlarda, barışta da öndesin,
Duruşun gurur verir milletine.
Rüzgârlar estikçe duyulur sesin,
Türküler söylersin kendi kendine.

Alma n'olur gözlerimden ferini,
Derdin varsa söyle,nedir bileyim.
Sen tayin et göklerdeki yerini,
Emret seni oraya ben çekeyim.

Türkmen gelinim,canım, al bayrağım,
Sar, sar beni kollarında öleyim.
Sıcak kucağın olsun son yatağım,
Cennette dirilip sana geleyim.

Ahmet Alptekin

Ne Sandın

NE SANDIN

Dört bir yanımıza pusular kurdun
Sessizliğimi hep teslime yordun
Gökten el edip çağırınlar gördün
Yükselen bayraklar iner mi sandın.

Feryatlar, figanlar yürekler dağlar
Sel oldu kanımız, Kuban'da çağlar
Kanayan yaramız kabuk mu bağlar
Verdiğin acılar diner mi sandın.

Dayamış sırtını sarp dağlarına
Sarılmış Elbruz'un yamaçlarına
Kurşunlar yağdırsan bile başlarına
Kafkaslar korkup da siner mi sandın.

Hazır bekler kamam, yamçım, eyerim
Çıkamaz aklımdan öz vatanım, yerim
Gün gelir atıma yine binerim
Gönlümdeki ateş söner mi sandın.

Bu devran dönecek böyle yürümez
Kararan gözleri korku bürümez
Menzile varmadan inan ölünmez
Alptekin davadan döner mi sandın.

Ahmet Alptekin

Ahmet Alptekin

Pınar

PINAR

Pınar, içimde bir pınardır durmadan kaynar,
Pınar, çocukça yatağında taşlarla oynar.

Pınar, alçak gönüllüdür göklere yükselir,
Pınar, bize meyillidir durmaz yine gelir.

Pınar, yalnız koca çınarla konuşur kışlar,
Pınar, kabırır gürül gürül akmaya başlar.

Pınar, bir başına terk eder yüce doruğu,
Pınar, koşarak nehirlerde alır soluğu.

Pınar, bağıranın tek serinliğidir,
Pınar, ufka bakanların son derinliğidir.

Pınar, kıvrılır taşlar, çiçekler arasından,
Pınar, hayat bulur dünyada aşk yarasından.

Pınar, gizlenen sevgilinin göz yaşlarıdır,
Pınar, şelaleden dökülen tel saçlarıdır.

Pınar, yanıp tutuşan yürekleri söndürür,
Pınar, kin ve nefreti hep sevgiye döndürür.

Pınar, bu dünya var oldukça kaynayacak,
Pınar, kaynağını gönül dağından alacak.

Ahmet Alptekin

Ahmet Alptekin

Sevda

Altın sarısı o kumral saçların,
Buğdaysı tenine ne güzel uymuş.
İçimi yaktı yeşil bakışların,
Sevda dedikleri galiba buymuş.

İncecik belinle fidansı boyun,
Ceylanı andırır ürkektir huyun.
Kafkaslı mı yoksa kız senin soyun,
Belli, asaletin yüzüne vurmuş.

Yıllardır aradığım "Seni" buldum,
Bakışlarını bir an hayra yordum.
Usulca yaşınız kaç diye sordum,
Çok yazık benden bir hayli ufakmış.

Yanındakine, kim bu, diye sordun,
İçime düşen bir ateştin, kordun.
Beni derinden, ta kalbimden vurdun,
Sen de farkettiler gözlerim dolmuş.

Hissettim gözlerini çektiğini,
Bana nasıl bir rol biçtiğini.
Anladın aklımdan ne geçtiğini,
Üstelik senin bir sevdiğin varmış.

Niçin burktun bu yaralı yüreği,
Mutluluklar sana iyilik meleği.
Zamansız açan kardelen çiçeği,
O gülen yüzünü gamzeler sarmış.

Elime bir tutam karanfil verdin,
Soyuldu yaram, tazelendi derdim.
Ya ben bu dünyaya çok erken geldim,
Ya da, biri gelmede çok geç kalmış.

Ahmet ALPTEKİN

Ahmet Alptekin

Sitem

SİTEM

Ufkumu sardı kapkara bulutlar
Söndü gitti o güzelim umutlar
Kötüler toplanmış halay başına
Ben kan ağlarım, onlar bayram kutlar.

Sormayın gardaşlar yaram derinden
Yorulдум, sıkıldım, bıktım ilinden
Kargalar anlamaz bülbül dilinden
Mor güller kahrolur, kozalar patlar.

Sabır taşım çatladı beklemekten
Gurbet ellerinde hasret çekmekten
Bizlere pay düşer mi hiç gülmekten
Acılarım artar, dertlerim katlar.

Bunca yıldır verdiğimiz emekler
Kimler, kimden, nerde, bilmem ne bekler
Bir söz ile kırılırmış yürekler
Gönüller burkulur, sineler çatlar.
Ahmet Alptekin

Ahmet Alptekin

Süphan

SÜPHAN

Dumanlı başınla yüce göklerde,
Yıldızlarla, semayla konuşursun.
Eteklerin altın kumsalda, yerde,
Engin mavi sularla buluşursun.
Bir başkadır senin heybetin Süphan.

Arzın kalbinden fışkırdın göklere,
Yücelik kattın konuştuğun yerlere,
Eteğinle yayılmışsın düzlere,
Duruşun farklıdır başka dağlardan,
Alemi yandırır ateşin Süphan.

Ahlat,sarılmış eteğine, beline,
Sual olmaz kara, kışa, seline,
Garip köylüm bakar durur eline
Baharla birlikte canlanır her yan,
Halkımı doyurur himmetin Süphan.

Acın var bilirim, ama nerende?
Elif mi, Mahmut mu yandı sinende?
Bir garip sesler duyulur bazen de,
Yanık türküler söylersin durmadan,
Gönlümü kavurur yakışın Süphan.

Ad konurken ta ezelden dağlara,
Yaradan adını bahşetmiş sana,
Sözüm yoktur azametinden yana,
Korku salarsın düşmana uzaktan,
Kalpleri titretir bakışın Süphan.
Ahmet ALPTEKİN

Ahmet Alptekin

Şamil in Doğuşu

ŞAMİL'İN DOĞUŞU

Kafkas dağlarında yiğit bir millet
Bir lider bekliyordu
Vicdanına esir, nefesine hakim
Beklenen lider geliyordu
Bitecekti hasret
Bitecekti zulüm.

Bir meş'ale tutuşturdu Mansur
Bir kor düştü yüreklere
Çelik bilekler kabzaları kavradı
Yıldırım hızıyla kalktı indi kamalar
Ötelerden gelen bir destur,
Vur!
Allah aşkına vur!

Şahadet bulunca Mansur'u
Bayrak Gazi Muhammed'e geçti
Gazavat yeni, yepyeni bir yol seçti
Yoğurdu Kafkasları iman nuruyla
Ateşlendi yürekler
Çelikleşti bilekler
Meş'ale yeniden alevlendi
Emanet Hamzat'a verildi.
Şahadete ererken Gazi Muhammed
Göklerin gözyaşını yerler sildi.

Hamzat! Hamzat!
Bakışları alev alev yanan zat!
Bakınca korkudan titrerdi düşman
Bakışına can!
Senin bakışına kurban!
Şahadet seni de aldı aramızdan!

Kafkaslar üzgün, Kafkaslar yastaydı
Ufuklar kararmıştı
Düşman, Kuban'da
Düşman, Dağıstan'da
Düşman, bütün Kafkasya'yı sarmıştı.

Nefesler tutulmuş, sesler kesik
Gözler ufukta
Gözler birini bekler
Bir lider gelecek dediler.

Beklenen lider Şamil'di
Şamil, dağ, dağ gibiydi
Şamil, Kafkas dağlarının güneşiydi
Ufuklar aydınlanırken
Sesi duyuldu gök gürlerken
Dağlar üşüdü

Dağlar, tir tir titredi
Seşler yankılandı buzullardan
Dağlar,
Hürriyet, hürriyet dedi her yandan.

Mavi göklerin ak kartalı
Vatana kanat gerdi.
Gölgesi irileşti, devleşti
Pençesi demirleşti
Yamçısını yurduna serdi.
Bu dağlarda bir kartallar yaşar
Bir de Kafkasyalılar demişti.
Başkalarına göre değil
Elbruz'un sert rüzgârı
Haydi arslanlarım, haydi yiğitlerim
Kovun artık, kovun düşmanları.

O gündür, bu gündür
Abrekler destan yazmaktadır.
Şamil'in yazdığı destan
Hâlâ hafızalardadır.
Kafkaslarda bir ses yankılanır
Bir gün,
Kafkasya'ya güneş bir başka doğacak
Kafkasya'da çocuklar hür doğacak
Kafkasya bizim
Kafkasya, bizim olacak!

Ahmet Alptekin

Ahmet Alptekin

Toprak

TOPRAK

Önce hamurumuzu yoğurdun
Sonra da doyurdun bizi toprak
Nice gariplere sadık yar oldun
Bağrına basarak korudun toprak.

Babamız, anamızsın, yarımızsın
Var mı biri hakkını inkâr etsin
Şahidim vallah kim ne derse desin
Dertli başımızın tacısın toprak.

Sen, bol bol, ye iç ürün vermeye bak
Yokluğu açlığı bir yana bırak
Son bir nefes, son umut, en son durak
Yutarsın insanı doyarsın toprak.

Gökten yağın her şeyin talibisin
Yerden biten mahsüllerin sahibisin
Unutma, acıların tabibisin
Kor yürekleri soğutursun toprak.

Yağmur yağınca ağaçsız tepeye
Kalkıp gider karışırın dereye
Yolculuk başlar kim bilir nereye
Göle mi, yoksa denize mi toprak?

Yüzünü yırtıp ne tohumlar verdim
Senin bitirdiğin mahsülünü yedim
Son nefeste yine kapına geldim
Al beni bağrına, al beni toprak.

Ahmet Alptekin

Ahmet Alptekin

Yalnız Geceler

Güneş batınca başlar bende hüzn,
Anlatması zor bunu hecelerim.
Gece saklanan yüzüdür gündüzün,
Bense yalnız çocuğu gecelerin.

Ne bir ses, ne fısıltı, ne de yar,
Kâbus gibi çöker birden sağırlık.
Gözlerimin kaybettiği bir şey var,
Düşmüş kapaklarındaki ağırlık.

Başımın altında duran taş mı ne?
Nedir çektiklerim yeter sizlerden.
Mızraklar saplanır sanki beynime,
Suret çizilir tavanda izlerden.

Küçük pencерemde bekler sabahı,
Pınarı kurumuş yorgun gözlerim.
Söyleyin beni tutan kimin ahı,
Gecelerle karıştı gündüzlerim.

Vakte meydan okuyan saatlerin,
Kafamda balyoz gibi tik takları,
Kahreder beni yalnız gecelerin,
Uykusuz, boş ve soğuk yatakları.

Ahmet ALPTEKİN

Ahmet Alptekin

Yumurcak

YUMURCAK

Annesine
Bir gül verdi
Yumurcak!
Annesinden
Sevgi ister
Kucak kucak
Yumurcak!

Bakışları
Umut dolu
Kalbi de
Küçücük
Sıcak mı sıcak!
Yumurcak!

Sözlerine
Bakın sana.
Neler diyor
Duyun sana
Ay kalbim duracak!
Yumurcak!

Sevgi üstüne
Bütün sözleri
Dinle bak
Büyüyünce
Şair olacak
Yumurcak!

Kızlara
Şiirler yazacak
Hem de
Kucak kucak
Yumurcak!
Yumurcak!
Ahmet Alptekin

Ahmet Alptekin

Yüce Allahım

YÜCE ALLAHIM

Allahım, seni anlatan bir şiir,
Bir çok methiye yazmak istiyorum.
Yüceliğini bütün alem bilir,
Aczimi ancak kuldan gizliyorum.

Kereminle kuşatmışsın cihanı,
İsyankâr zalimi bile beslersin,
Rahmetinle sarmışsın dört bir yanı,
Övgüye layık olan yalnız sensin.

Mazlumlara için Rahim ve Rahmansın
Dindirirsin akan gözyaşlarını.
Zalimler için celâl ve kahharsın,
Komassın onda mazlumin ahını.

Nurunla aydınlanır tüm kâinat,
Gecelerin örtüdür gündüzlere.
Kıldan ince, kılıçtan keskin Sırat,
Rahmetinle yol olur müminlere.

Nerde arasak sorsak sen ordasın,
Nasibi olanlar bulur yolunu.
Darda kalana kapılar açarsın,
Salihlerden ayırma ben kulunu.
Ahmet Alptekin

Ahmet Alptekin